

MOLNÁR JÓZSEF BÁLINT

Anyák napján szüleim sírjánál

Jó lenne még egyszer odahaza lenni
árnyas fák alatt hazafelé menni
osztotni a szülőkkel örömben és gondban
szeretetben élni békés otthonunkban
a kapunál Bodri, a hú kutyánk várna
jöttömre örömmel körül is ugrálna
az addig csendes udvar elkezd lármázni
az éhes baromfinép tovább nem tud várni
mindegyik várja a kiérdemelt jussát
szecskezett csalánért egymást már tapossák
A felcsendült zajon ébred az élet
serken a kedvem pezsdül a vér
illatát érzem a készülő ebédnek
szinte látom hogy sül a kenyér
A múlt ködéből Anyám is kilépett
hallom léptei régi neszét
nevető szemét ahogyan rám nézett
karjait amint felém tárja szét
Emlékeket kavar a temető szele
gyertyák lángja élénkebb lesz vele
lassan visszatérek a való világba
a való világnak dübörgő zajába
kapzsi emberek útvesztőjét járom
sok az álnok és csaló széles e világon
szerelmet hűséget pénzért is adnák
pénzért hatalomért egymást is taposnák
szomorú a hely a Nap mégis ragyog
otthon voltam és én boldog vagyok